

[Udenrigsministeren.]

Naar Genopbygningstempoet i de første Efterkrigsaar var saa tilfredsstillende, skyldes dette ikke mindst, at en Række europæiske Lande ved Krigens Slutning var i Besiddelse af ikke ubetydelige Reserver af haard Valuta, medens andre, f. Eks. England, kort efter Krigen optog Laan i U. S. A. og saaledes var i Stand til at sikre sig de for Genopbygningen mest nødvendige Raavarer og Levnedsmidler. I Vinteren 1946—47 viste der sig imidlertid i flere Lande — bl. a. i England, der tillige hærgedes af en voldsom Brændselskrise — Tegn til Stagnation i Genopbygningen, og disse Tegn blev stærkere i Sommeren 1947. Denne Stagnation skyldtes bl. a., at de fleste europæiske Lande paa dette Tidspunkt stod over for Valutavanskeligheder. Storbritanniens Laan i Amerikas Forenede Stater blev saaledes som bekendt opbrugt hurtigere end man havde beregnet, og i Efteraaret 1947 maatte England til Skade ogsaa for mange andre Lande suspendere den fri Ombytning af Sterling med Dollars.

I Sommeren 1947 trak det derfor op til en alvorlig økonomisk Krise i Europa.

Det var paa dette Tidspunkt, at De Forenede Staters Udenrigsminister, General Marshall, holdt sin berømte Tale paa Harvard Universitetet.

Det amerikanske Initiativ, som kom til Udtryk i denne Tale, bestod i en Opfordring til de europæiske Lande til at lægge en fælles Plan for den økonomiske Genopbygning. Det amerikanske Standpunkt var og er, at den økonomiske Udvikling i Europa først og sidst er et Spørgsmaal, som de europæiske Lande selv maa klare, men General Marshall tilføjede, at Amerikas Forenede Stater eventuelt vilde bidrage til at gennemføre den Plan, som de europæiske Lande i Fællesskab maatte naa frem til, og fremkaldte derved et Haab, der kunde samle mange Lande.

Initiativet til at udarbejde en europæisk Genopbygningsplan som Svar paa General Marshalls Tale udgik fra den franske og den britiske Udenrigsminister, som indbød den sovjetrussiske Udenrigsminister til en Konference i Paris, for at man i Fællesskab kunde undersøge Mulighederne for Virkeliggørelse af den amerikanske Udenrigsministers Tanke. Disse Drøftelser afslutte-

des den 3. Juli i Fjor uden Resultat. Den følgende Dag udsendte den britiske og den franske Udenrigsminister Indbydelser til de øvrige europæiske Lande, med Undtagelse af Spanien, til en Konference i Paris. Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Portugal, Schweiz, Sverige, Tyrkiet og Østrig tog imod Frankrigs og Storbritanniens Indbydelse, medens Albanien, Bulgarien, Finland, Jugoslavien, Polen, Rumænien, Tjekkosllovakiet og Ungarn ikke efterkom den.

Konferencen traadte sammen i Paris den 12. Juli og nedsatte straks en europæisk økonomisk Samarbejdskomité bestaaende af Repræsentanter for de deltagende Lande. Paa Grundlag af de Oplysninger, der indhentes fra de paagældende Lande, paabegyndte denne Komité straks Udarbejdelsen af en Rapport om Europas økonomiske Genopbygning og fremlagde den 22. September som Resultat af sit Arbejde den saakaldte Paris-Rapport, som blev overgivet til den amerikanske Udenrigsminister.

Paris-Rapporten giver i Indledningen en Beskrivelse og en Analyse af de økonomiske Vanskeligheder i Europa. Det fremhæves, at Hovedaarsagerne til de europæiske Landes store Underskud paa Betalingsbalancen over for det amerikanske Kontinent dels er det store Varebehov, der er opstaaet som Følge af Krigen, dels det Forhold, at de europæiske Lande, der før Krigen betalte en stor Del af deres Import af Raastoffer fra det amerikanske Kontinent med Indtægterne fra deres oversøiske Kapitalanbringelser, nu ikke længere er i Stand dertil, da disse Aktiver for største Partens Vedkommende blev realiseret under Krigen for at skaffe Midler til Krigsførelsen. Det understreges, at medens det Dollarbehov, der skyldes Krigstidens Underforsyning med Varer, maa formodes at være af forbigaaende Karakter, vil der stadig væk bestaa et Problem som Følge af, at de oversøiske Tilgodehavender er brugt under Krigen. Den eneste Løsning paa dette Problem er en større Eksport fra Europa til det amerikanske Kontinent, navnlig U. S. A., og det fremhæves, at U. S. A. maa bidrage sit til, at dette Problem løses, nemlig ved at aabne for Indførsel af Varer fra Europa. I Rapporten fremsættes der dernæst et økonomisk